

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2024. február 11.

XXII. évfolyam 6. szám

Évközi 6. vasárnap

„Vigadjatok és ujjongjatok, igazak, az Úrban, és örvendezzen minden tiszta szívű.”

Február 10. szombat:

18:00 – Krén és Tóth család élő és +tagjai

Február 11. vasárnap

08:00 – +Béla

10:00 – +László

18:00 – +Julianna és családtagok

A szentmise olvasmányai:

Lev 13,1-2.44-46

Zsolt 31,1-2.5.11

1Kor 10,31–11,1

Mk 1,40-45

Február 12. hétfő

06:30 – +Livia

18:00 – Bibliaóra a hittan teremben

Február 13. kedd:

06:30 – Götl család élő és +tagjai

Február 14. szerda

Hamvazószerda!

Szigorú Böjt!

18:00 – Gyermekéért

Február 15. csütörtök:

06:30 – +Vajk, Gyula

18:00 – Szentségimádás a domonkos nővérek kápolnájában

Február 16. péntek:

17:00 - 18:00 – Gyóntatás

18:00 – +Márta

Keresztúti ájtatosság

Február 17. szombat:

16:30 – Kisgyermekes családok

18:00 – +Szülők

+Iré

Február 18. vasárnap

08:00 – +Mária, Márta és Ilona

10:00 –

18:00 – Rózsafűzér Társulat élő és +tagjai

Kisgyermekes családos mise

Kisgyermekes családok részére
2024. február 17-én (szombaton)

16.30-kor szentmise lesz a
Havas Boldogasszony
templomban. Mindenkit várunk
szeretettel!

Széchenyi esték

Február 21. szerda 18 óra

Prohászka gimnázium

Németh László terem

Jézus 33 tanítványa

Papi életutak egyházmegyénkből

a 20.század 2.feléből

Könyvbemutató

Vendégeink:

Schatmann Ferenc jogász, író

Mózesy Gergely az

Egyházmegyei Gyűjtemény

igazgatója

Bilikné Niczinger Éva tanár

Budakeszi Széchenyi Baráti Kör

Ferenc pápa katekézise a szomorúságról, amely megtart az örömtelen nemtetszésben

Egy „meglehetősen csúnya
vétekről, a szomorúságról”
tanított Ferenc pápa a szerdai

általános kihallgatás
katekézisében, ami a lélek
levertsége, egyfajta állandó
bánkódás, mely megakadályozza,
hogy az ember az élet örömet
megtapasztalja.

Kétféle szomorúság létezik

A Szentatya mindenekelőtt
megállapította, hogy az
egyházatyák a szomorúság
értelmezésében egy fontos
megkülönböztetést tettek. Létezik
ugyanis olyan szomorúság, mely
megfelel a keresztény életnek,
amely Isten kegyelmével a
szomorúságot örömmé változtatja.
Nyilvánvaló, hogy ezt nem szabad
elvetni, mert hiszen része a
megtérés útjának. De van egy
másik fajtája a szomorúságnak,
amely beszívárog a lélekbe és azt
levert állapotba helyezi. Ez a
második fajta szomorúság a
Gonosztól ered és minden
erőnkkel küzdeni kell ellene –
szögezte le a pápa. Szent Pálnál
is megtaláljuk ezt a
megkülönböztetést: „Az Istennek
tetsző szomorúság ugyanis üdvös
töredelmet eredményez, s ezt
senki sem bánja meg; a világ
szomorúsága ellenben a halálba
visz” (2Kor 7,10).

A kedvező szomorúság üdvösségre vezet

Van tehát egy kedvező
szomorúság, mely üdvösségre
vezet, mint például a tékozló fiú
példázata esetében: amikor
romlása mélypontjára jut, nagy
keserőséget érez, ami arra indítja,
hogy magába szálljon és
elhatározza, hogy visszatérjen az
atyai házba (vö Lk 15,11-20).

Kegyelem ugyanis a bűneink miatt sóhajtozni és visszagondolni arra a kegyelmi állapotra, amelyet elvesztettünk és kegyelem megsiratni az eltékozolt tisztaságot, amelyben Isten megálmodott minket.

A rossz szomorúság érzelmi veszteségből ered

Ám van egy másik szomorúság is, ami a *lélek betegsége* – mutatott rá a pápa. Akkor születik meg az ember szívében, amikor eltűnik onnan egy vágy vagy egy remény. Ezt jelzi az emmauszi tanítványok története, akik csalódott szívvel hagyják el Jeruzsálemet, majd egy hozzájuk csatlakozó idegennek bizalmasan megvallják, hogy „azt remélték, hogy ő – vagyis Jézus – szabadítja majd meg Izraelt” (Lk 24,21). A szomorúság mozgása a vereség megtapasztalásához kapcsolódik, hiszen az ember szívében éledő remények néha szertefoszlanak, mert amikor nem tudjuk megszerezni a hőn áhított dolgot, az érzelmi veszteséget jelent. Ilyenkor, mintha az ember szíve szakadékba zuhanna és elfogja az elcsüggedés, a gyengelelkűség, a depresszió és a szorongás.

A szomorúság örömét leli a nem tetszésben

Mindnyáján keresztül haladunk olyan próbatételeken, melyek szomorúvá tesznek, mert az élet álmokat fogan bennünk, melyek aztán darabokra törnek. Ebben a helyzetben egyesek a zavartság után a reménységre hagyatkoznak, míg mások melankóliába merülnek és hagyják, hogy szívük megromoljon. Örömet éreznek ebben? – kérdezte a pápa. Nézzétek, a szomorúság olyan, mint valami öröm a nem tetszésben, mintha valami keserű, cukormentes, rossz édességet szopogatnánk. A szomorúság örömét leli a nem tetszésben. Evagrius szerzetes tanítja, hogy minden bűn valami élvezetre irányul, bármilyen múlandó is legyen az, de a szomorúság épp ennek az ellenkezőjét élvezzi, mikor végtelen fájdalomba ringatja magát. Elhúzódó gyász esetén,

amikor az ember kitágítja az elveszett személy hiányát, ez nem a Lélekben való élet sajátja. Bizonyos dühös keserőségek eredményezik, hogy az ember az áldozat szerepébe öltözik, ám, ez nem teremt bennünk egészséges, még kevésbé keresztényi életet. Mindenki hordoz a múltjában valamit, aminek meg kell gyógyulnia. A szomorúság természetes érzése gonosz lelkiállapottá alakulhat át. **Meg kell állni és meg kell nézni, hogy vajon szomorúságunk jó-e vagy rossz?**

Ez egy alattomos démon, a szomorúság ördöge, amit a pusztai atyák a szív férgének neveztek, amely lepusztítja és kiüresíti azokat, akik befogadták. Hogy mit is tegyünk akkor, amikor szomorúak vagyunk? – kérdezte a pápa. Meg kell állni és meg kell nézni, hogy vajon ez a szomorúság jó-e vagy rossz? És aztán cselekedjünk a szomorúság természetének megfelelően. Ne felejtjük, hogy a szomorúság nagyon rossz dolog is lehet, ami pesszimizmushoz, nehezen gyógyítható önzéshez is vezethet. Ügyeljünk tehát a szomorúságra és gondoljunk arra, hogy Jézus elhozza nekünk a feltámadás örömét. Így akár az életünk tele is lehet ellentmondásokkal, sikertelen vágyakkal, beteljesületlen álmokkal, elveszett barátságokkal, ámde Jézus feltámadása révén hihetjük, hogy végül minden üdvözl. Jézus nemcsak önmagáért támadt fel, hanem értünk is, hogy megváltsa az összes boldogságot, amely beteljesületlenül maradt életünkben. A hit elűzi a félelmet és Krisztus feltámadása eltávolítja a szomorúságot, mint a követ a sírtól. A keresztény ember minden napja a feltámadás gyakorlata.

Irodalmi példák

Georges Bernanos „Egy falusi plébános naplója” című híres

regényében ezt mondja: „Az egyháznak megvan az öröme, minden olyan öröme, ami ennek a szomorú világnak van fenntartva. Amit ellene tettetek, azt az öröm ellen tettétek” Egy másik francia író, León Bloy pedig ezt a csodálatos mondatot hagyta ránk: „Csak egy szomorúság van, [...] az, hogy nem vagyunk szentek”. A feltámadt Jézus Lelke segítsen bennünket életszentséggel legyőzni a szomorúságot – zárta szerdai katekézisének Ferenc pápa.

Felhívás a békéért

A katekézist után csoportokat köszöntve így szólt: Szeretettel köszöntöm a Schönstatti Atyák seminaristáit, a Bencés Fáklya delegációját, valamint a Spe Salvi és Insuperabile egyesületeket: Mindenkinek azt kívánom, hogy az Úr segítségével fejlődjék és működjen, tanúságot téve a testvériségről és a szolidaritásról. És ne feledkezzünk meg a háborúkról, ne feledkezzünk meg a meggyötört Ukrajnáról, Palesztináról, Izraellről, a rohingyákról, arról a számos háborúról, ami mindenütt folyik. Imádkozzunk a békéért! A háború mindig vereség, mindig. Imádkozzunk a békéért! Békére van szükségünk. Végül köszöntötte a fiatalok, a betegek, az idősek és az ifjú házaspárok csoportját. A Lourdes-i Szűzanyát ünnepeljük jövő vasárnap, aki anyai gyengédséggel kíséren titeket az útjaitokon – zárta köszöntéseit és felhívásait Ferenc pápa.

P. Vértesaljai László SJ – Vatikán